

מסכת נגעים

פרק ב משנה א

בַּהֲרַת עֵזָה נִרְאִית בַּגָּרְמָנִי כֶּהָה, וְהִפְכָּה בַּכּוֹשֵׁי עֵזָה. רַבִּי
יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲנִי כִפְרָתוֹ, הֵרִי הֵן כְּאֲשַׁכְּרוֹעַ,
לֹא שְׁחוּרִים וְלֹא לְבָנִים, אֲלָא בִּינוּנִים. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, יֵשׁ
לְצִיּוּרִים סִמָּמָנִין שֶׁהֵן צָרִין צוּרוֹת שְׁחוּרוֹת, לְבָנוֹת וּבִינוּנִיּוֹת.
מִבֵּיא סֶם בִּינוּנִי וּמְקִיפּוֹ מִבַּחוּץ, וְתִרְאָה בִּבִּינוּנִי. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, מִרְאוֹת נִגְעִים לְהִקָּל אֲבָל לֹא לְהִחְמִיר, יִרְאָה הַגָּרְמָנִי
בְּבָשָׁרוֹ לְהִקָּל, וְהַכּוֹשֵׁי בִּבִּינוּנִי לְהִקָּל. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, זֶה
נִזָּה בִּבִּינוּנִי: